

22. Kí o sì fí ọwọ̀ọ rẹ sí abíyàà rẹ, yòò jáde ní funfun láìsì aburú. Èyí sì jẹ àmì miiran.

23. Nítorí kí Àwa le fí nínú un àwọn àmì Wa tí ó tóbi hàn ẹ.

24. Lọ sí ọ̀dọ̀ Firiaonu, dájúdájú ó ti se àsejù (ó tayọ ẹnu un ààlà).

25. (Muusaa) wí pé: Olúwaa mi, fẹ igbáàyàà mi fún mi (fún mi ní ifàyabalẹ ọkàn).

26. Kí O sì se iṣẹ́ mi ní iròrùn fún mi.

27. Kí O sì tú kókó tí ó wà ní ahọn-òn mi.

28. Kí wọn lè gbọ ọ̀rọ̀ mi lágbòyẹ.

29. Kí O sì fún mi ní olùránlọwọ kan nínú un ẹbíi mi.

30. Haaruunu, arákùnrin-in mi.

31. Fí se àlẹkún agbára fún mi.

32. Kí o sì fí se ẹ̀ni kejì mi nínú un iṣẹ́ mi.

33. Kí àwa lè máa se àfòmọ̀ Rẹ lẹ̀pẹ̀lẹ̀pẹ̀.

34. Kí àwa lè máa rántì Rẹ lẹ̀pẹ̀lẹ̀pẹ̀.

35. Dájúdájú Iwọ ni Olùríran jùlọ nípaà wa.

36. (Allaahu) wí pé: Dájúdájú A tí fún ẹ ní nńkan tí ó bèèrè fún, iwọ̀ Muusaa.

37. Àwá sì ti se oore fún ẹ nígbà kan rí.

38. Nígbà tí A se iṣípáyá fún iyàà rẹ pẹ̀lúu ohun tí A se iṣípáyá fún un (wí pé): .

39. Gbé e sínú un àpótí, kí o sì gbé e jù sínú un odò; odò yòò sì gbé e lọ sí etí èbúté, ọ̀táà Mi àti ọ̀táà rẹ yòò gbé e. Mo sì fí ifẹ láti ọ̀dọ̀ Mi sí ẹ lára, kí wọn le tójúu rẹ lójúu Mi.

40. Nígbà tí arábìnrin-in (ẹgbón-òn rẹ obìnrin) ní rékojá lọ, tí ó sì wí pé: Njẹ mo lè tọ yín sọ̀nà nípaà ẹni tí yóò gbá à tọ? A sì dá ẹ padà sí ọ̀dọ̀ iyàà rẹ kí ó le tújú ká, àti kí ó má baà banújẹ. Iwọ sì pa ẹ̀ni kan, A sì yọ ẹ kúrò nínú un ibánújẹ, A sì dán ẹ wò pẹ̀lúu idánwò, iwọ sì lo ọ̀pẹ̀lẹ̀pẹ̀ ọ̀dún pẹ̀lúu àwọn aráa Madiyana. Lẹ̀yìn nàà iwọ wá síbí ní àkókò tí A pa ebùbùu rẹ fún ẹ, iwọ̀ Muusaa.

وَأَصْمَمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ

سُوءٍ ءَايَةً أُخْرَى ﴿٢٢﴾ لِنُرِيكَ مِنْ ءَايَاتِنَا أَكْبَرَى

﴿٢٣﴾ أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ

أَشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَبَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾

وَأَحْلَلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾

وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾ هَٰرُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾

أَشَدُّ بِهِ أَزْرَى ﴿٣١﴾ وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَيْ

نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّكَ

كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ

يَمُوسَى ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ﴿٣٧﴾

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَى أُمِّكَ مَا يُوحَى ﴿٣٨﴾ أَنْ أَقْذِفِيهِ فِي

التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ

يَأْخُذْهُ عَدُوُّ لِي وَعَدُوُّ لَهُ ۖ وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً

مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي ﴿٣٩﴾ إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ

فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۖ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ

أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَفَتَلَتْ نَفْسًا

فَنَجَّيْنَكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ فَلَبِثْتَ سِنِينَ

فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمُوسَى ﴿٤٠﴾